

Środa, 13 grudnia 2017 r.

P8_TA(2017)0492

Sprawozdanie roczne w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (2017/2123(INI))

(2018/C 369/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając traktat z Lizbony,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 grudnia 2013 r., 26 czerwca 2015 r., 15 grudnia 2016 r. oraz 22 czerwca 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2017 r. w sprawie wywozu broni – wdrażanie wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) z dnia 25 listopada 2013 r., 18 listopada 2014 r., 18 maja 2015 r., 27 czerwca 2016 r., 14 listopada 2016 r. i 18 maja 2017 r. oraz konkluzje Rady z dnia 17 lipca 2017 r. w sprawie globalnej strategii UE,
- uwzględniając 19. francusko-niemieckie posiedzenie Rady Ministerialnej w Paryżu w dniu 13 lipca 2017 r.,
- uwzględniając nieformalne posiedzenie ministrów obrony i nieformalne spotkanie ministrów spraw zagranicznych (Gymnich), które odbyło się w Tallinnie w dniach 6–9 września 2017 r.,
- uwzględniając posiedzenie ministrów obrony UE w dniu 30 listopada 2011 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie struktur wojskowych UE – stan obecny i przyszłe perspektywy ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie Europejskiej Unii Obrony ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie skutków konstytucyjnych, prawnych i instytucjonalnych wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – możliwości oferowane przez traktat z Lizbony ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0493.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0344.

⁽³⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 144.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0435.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0440.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0092.

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie mandatu do rozmów trójstronnych dotyczących projektu budżetu na rok 2018 ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument pt. „Wspólna wizja, wspólne działanie – silniejsza Europa – globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej”, przedstawiony przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w dniu 28 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając dokument pt. „Plan realizacji globalnej strategii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony”, przedstawiony przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w dniu 14 listopada 2016 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie europejskiego planu działań w sektorze obrony (COM(2016)0950),
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczących Rady Europejskiej i Komisji oraz sekretarza generalnego NATO z dnia 8 lipca 2016 r., wspólny zestaw propozycji zatwierdzony przez Radę Północnoatlantycką NATO i Radę UE w dniu 6 grudnia 2016 r. oraz sprawozdanie z postępów w jego wdrażaniu, przyjęte w dniu 14 czerwca 2017 r.,
- uwzględniając deklarację bratysławską z dnia 16 września 2016 r.,
- uwzględniając nowy pakiet dotyczący obronności, zaprezentowany przez Komisję w dniu 7 czerwca 2017 r. w komunikacie prasowym pt. „Europa, która broni – Komisja rozpoczyna debatę na temat tworzenia Unii bezpieczeństwa i obrony”,
- uwzględniając dokument otwierający debatę na temat przyszłości europejskiej obronności z dnia 7 czerwca 2017 r.,
- uwzględniając badanie Eurobarometr nr 85.1 z czerwca 2016 r., zgodnie z którym połowa ankietowanych obywateli UE uważa, że działania UE są niewystarczające, a dwie trzecie z nich chciałoby większego zaangażowania UE poprzez zaangażowanie się państw członkowskich w sprawy związane z polityką bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając koncepcję zarządzania kryzysowego Rady dla nowej cywilnej misji WPBiO w Iraku z dnia 17 lipca 2017 r. oraz decyzję Rady (WPZiB) 2017/1425 z dnia 4 sierpnia 2017 r. w sprawie działań Unii Europejskiej w zakresie stabilizacji w malijskich regionach Mopti i Segou,
- uwzględniając politykę UE w zakresie szkoleń na potrzeby WPBiO, przyjętą przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 3 kwietnia 2017 r.,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 23 października 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG (działanie przygotowawcze Unii w zakresie badań nad obronnością),
- uwzględniając notyfikację w sprawie stałej współpracy strukturalnej z dnia 13 listopada 2017 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel z dnia 10 listopada 2017 r. do Parlamentu Europejskiego i Rady, dotyczący poprawy mobilności wojskowej w Unii Europejskiej (JOIN(2017)0041),
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0351/2017),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0302.

Środa, 13 grudnia 2017 r.

Strategiczne środowisko Unii

1. podkreśla, że przed opartym na prawie porządkiem międzynarodowym i wartościami, których bronią zachodnie demokracje, a także przed pokojem, dobrobytem i wolnościami gwarantowanymi w tym porządku ustalonym po drugiej wojnie światowej i odpowiadającymi fundamentom Unii Europejskiej stoją bezprecedensowe wyzwania konwencjonalne i hybrydowe, gdyż tendencje społeczne, gospodarcze, technologiczne i geopolityczne wskazują na coraz większe narażenie populacji światowej na wstrząsy i napięcia, takie jak konflikty międzypaństwowe, klęski żywiołowe, ekstremalne zdarzenia pogodowe, kryzysy spowodowane brakiem wody, upadek państw i ataki cybernetyczne, które wymagają podejmowania wspólnych i skoordynowanych działań; przypomina, że bezpieczeństwo ma kluczowe znaczenie dla europejskich obywateli; stwierdza, że działania zewnętrzne Unii muszą kierować się wartościami i zasadami zapisanymi w art. 21 TUE;

2. podkreśla, że żadne państwo członkowskie nie jest w stanie samodzielnie sprostać wszystkim złożonym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa, przed którymi obecnie stoimy, a UE, by mogła być w stanie odpowiedzieć na te wewnętrzne i zewnętrzne wyzwania, musi zintensyfikować swoje wysiłki na rzecz konkretnej ścisłej współpracy w kontekście WPZiB/WPBiO, skutecznie działać na arenie międzynarodowej, co oznacza przemawianie jednym głosem i podejmowanie wspólnych działań, a także skoncentrować swoje zasoby na strategicznych priorytetach; uważa, że należy zająć się podstawowymi przyczynami niestabilności, takimi jak ubóstwo i pogłębiająca się nierówność, złe zarządzanie, upadek państw i zmiany klimatu;

3. ubolewa nad faktem, że mnożą się coraz silniejsze transnarodowe organizacje terrorystyczne i przestępcze, któremu to zjawisku może sprzyjać pokonanie ISIS/Daisz i ucieczka wojowników tej organizacji, a jednocześnie regiony południowe i Bliski Wschód pogrążają się w niestabilności, ponieważ niestabilne i ulegające rozpadowi państwa, takie jak Libia, rezygnują ze sprawowania rządowej kontroli nad dużymi obszarami podatnymi na wpływy sił zewnętrznych; wyraża stałe zaniepokojenie międzynarodowym wymiarem zagrożenia terroryzmem w regionie Sahelu; wyraża głębokie ubolewanie, że bieżące działania Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w zakresie jądrowych i raketowych pocisków balistycznych spowodowały wzrost napięcia w regionie i poza nim, co stanowi oczywiste zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego;

4. podkreśla, że na wschodzie Rosja wciąż prowadzi wojnę przeciwko Ukrainie, porozumień mińskich, bez których rozwiązanie konfliktu jest niemożliwe, nie wdrożono, a nielegalne zajmowanie i militaryzacja Krymu w dalszym ciągu mają miejsce, podobnie jak wprowadzanie systemów broniących dostępu do przestrzeni naziemnej i powietrznej; wyraża głębokie zaniepokojenie, że przesadne rosyjskie manewry i działania wojskowe prowadzone bez międzynarodowego nadzoru oraz taktyka o charakterze hybrydowym, obejmująca cyberterrorystyczny, fałszywe informacje, kampanie dezinformacyjne oraz szantaż gospodarczy i energetyczny, destabilizują kraje Partnerstwa Wschodniego i Bałkany Zachodnie, a także są wymierzone w zachodnie demokracje i mają na celu potęgowanie występujących w nich napięć; wyraża zaniepokojenie, że w nadchodzących latach warunki bezpieczeństwa w otoczeniu UE wciąż będą bardzo niestabilne; ponownie przypomina o strategicznym znaczeniu Bałkanów Zachodnich dla bezpieczeństwa i stabilności UE oraz o konieczności ukierunkowania i wzmocnienia politycznego zaangażowania UE na rzecz tego regionu, w tym również poprzez wzmocnienie mandatu naszych misji w ramach WPBiO; wyraża niezłomne przekonanie, że aby rozwiązać problem podatności UE na zagrożenia, należy dążyć do większej integracji i wzmocnić koordynację;

5. wyraża ubolewanie, że zagrożenie terrorystyczne szybko rozszerza się zarówno w samej Europie, jak i poza jej granicami; uważa, że niepełna odpowiedź na szczeblu wojskowym nieuchronnie doprowadzi do nasilenia się zagrożeń w odniesieniu do bezpieczeństwa wewnętrznego; pilnie apeluje o europejski pakt antydżihadystyczny, który w skuteczny sposób będzie w stanie przeciwdziałać tym zagrożeniom;

6. uważa, że terroryzm jest obecnie jednym z największych wyzwań dla bezpieczeństwa obywateli UE, wymagającym szybkich, zdecydowanych i skoordynowanych działań na szczeblu wewnętrznym i zewnętrznym, aby zapobiec dalszym atakom terrorystycznym oraz zwalczać przyczyny tego zjawiska; zwraca uwagę w szczególności na potrzebę zapobiegania radykalizacji, blokowania wszelkich źródeł środków finansowych dla organizacji terrorystycznych, zwalczania propagandy terrorystycznej i uniemożliwienia wykorzystywania internetu i sieci społecznościowych w tym celu, również poprzez zautomatyzowane usługi w zakresie usuwania treści, a także poprawy wymiany informacji wywiadowczych między państwami członkowskimi oraz z państwami trzecimi, NATO i innymi odpowiednimi organizacjami partnerskimi; jest zdania, że mandat naszych misji WPBiO powinien obejmować walkę z terroryzmem w celu wniesienia większego wkładu do programów deradykalizacji, zwłaszcza misje EULEX w Kosowie oraz EUFOR ALTHEA w Bośni i Hercegowinie, a więc w krajach, do których powraca wielu zagranicznych bojowników;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

7. wyraża głębokie zaniepokojenie w coraz większym stopniu śmiertelnym zagrożeniem terrorystycznym w pasie Sahelu oraz rozszerzaniem się tego zagrożenia na Afrykę Środkową, a także brakiem stabilności na Wschodzie (w Syrii, Iraku i Palestynie); wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do przyznania mandatu wykonawczego misjom w ramach WPBiO oraz do podejmowania działań w sposób stanowczy i zdeterminowany;
8. uważa, że zgodnie z aktualną unijną polityką rozszerzenia wiarygodny proces akcesyjny oparty na szeroko zakrojonych i sprawiedliwych warunkach pozostaje ważnym narzędziem promowania bezpieczeństwa poprzez zwiększanie odporności krajów Europy Południowo-Wschodniej;
9. uważa, że w sytuacji w zakresie bezpieczeństwa, charakteryzującej się wieloma wyzwaniem, oraz w momencie, kiedy UE i NATO podejmują starania o rozszerzenie i pogłębienie wzajemnej współpracy, w wyniku brexitu Unia Europejska utraci część swoich zdolności wojskowych i być może nie będzie już mogła korzystać z know-how Zjednoczonego Królestwa i vice versa; zauważa, że brexit stanowi nowy impuls do podejmowania inicjatyw, które od dawna były zablokowane i mogłyby otworzyć drogę dla nowych propozycji; podkreśla, jak ważne jest kontynuowanie ścisłej współpracy w dziedzinie obrony między UE a Zjednoczonym Królestwem po brexicie, w tym również, ale nie wyłącznie, w zakresie wymiany informacji wywiadowczych i walki z terroryzmem; uważa, że na wniosek Zjednoczone Królestwo powinno również mieć możliwość uczestniczenia w misjach prowadzonych w ramach WPBiO w oparciu o nowe relacje w zakresie współpracy w dziedzinie obrony między UE a Zjednoczonym Królestwem;
10. z zadowoleniem przyjmuje odnowione zobowiązanie Stanów Zjednoczonych na rzecz bezpieczeństwa w Europie; podkreśla, że UE nadal jest zdecydowanie oddana transatlantycznej wspólnotie wspólnych wartości i interesów; jednocześnie jest przekonany, że konieczna jest odpowiedzialna i zdecydowana wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa oraz że w tym kontekście UE musi stać się pewnym siebie podmiotem polityki zagranicznej;

Ramy instytucjonalne

11. wyraża przekonanie, że w razie konieczności UE powinna podejmować zdecydowane działania, aby decydować o własnej przyszłości, ponieważ bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne jest w coraz większym stopniu wzajemnie powiązane, co ma bezpośredni wpływ na wszystkich europejskich obywateli; ostrzega, że brak wspólnego podejścia może skutkować nieskoordynowanymi i rozdrobnionymi działaniami oraz umożliwić wielokrotne powielanie i nieskuteczność, a tym samym sprawia, że Unia i jej państwa członkowskie są narażone na niebezpieczeństwo; uważa zatem, że UE powinna być w stanie działać skutecznie w całym spektrum instrumentów związanych z bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym, aż do poziomu określonego w art. 42 ust. 7 TUE; podkreśla, że określanie wspólnej polityki obronnej, o której mowa w art. 42 ust. 2 TUE, ma na celu ustanowienie wspólnej obrony oraz nadanie Unii strategicznej autonomii i umożliwienie jej propagowania pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie; podkreśla praktyczne i finansowe korzyści dalszej integracji europejskich zdolności obronnych;
12. podkreśla, że UE musi korzystać z całego zestawu dostępnych instrumentów polityki, obejmującego miękką i twardą siłę, środki krótkoterminowe i strategie długoterminowe w dziedzinie klasycznej polityki zagranicznej, w tym nie tylko działania bilateralne i wielostronne w zakresie dyplomacji, współpracę na rzecz rozwoju, instrumenty cywilne i gospodarcze, wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych, zapobieganie kryzysom i strategię pokonfliktową, ale również strategię na rzecz utrzymywania i egzekwowania pokoju, również w zgodzie ze środkami cywilnymi i wojskowymi opisanymi w art. 43 ust. 1 TUE, w celu sprostania pojawiającym się wyzwaniom; uważa, że WPBiO powinna opierać się na zasadzie, że bezpieczeństwa w Europie nie można zagwarantować jedynie przy użyciu środków wojskowych; uważa, że działania UE w ramach polityki zagranicznej powinny obejmować ocenę ich wpływu na ukierunkowane na obywateli strategiczne interesy UE, takie jak poprawa bezpieczeństwa obywateli i sytuacji w zakresie praw człowieka, umacnianie prawa międzynarodowego i wspieranie trwałego pokoju; podkreśla, że ESDZ musi zwiększyć swoje zdolności do lepszego przewidywania sytuacji kryzysowych i przeciwdziałania wyzwaniom w dziedzinie bezpieczeństwa w momencie ich powstawania; podkreśla potrzebę spójniejszego i lepiej skoordynowanego współdziałania podmiotów odpowiedzialnych za kwestie wojskowe, cywilne, rozwojowe i humanitarne;
13. z zadowoleniem przyjmuje widoczne postępy w kształtowaniu bardziej zdecydowanej postawy w kwestii europejskiej obrony od czasu przyjęcia w czerwcu 2016 r. globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności uruchomienie Europejskiego Funduszu Obronnego, proponowane zintensyfikowanie działań przygotowawczych w zakresie badań w dziedzinie obronności oraz wniosek ustawodawczy dotyczący europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie przyszłych wkładów finansowych do budżetu UE w celu pokrycia wszystkich dodatkowych kosztów ponoszonych przez UE z tytułu Europejskiego Funduszu Obronnego;
14. z zadowoleniem przyjmuje udział Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) w działaniu przygotowawczym w zakresie badań w dziedzinie obronności, a w szczególności wkład Norwegii na rok 2017 w wysokości 585 000 EUR; wyraża życzenie, aby Norwegia w dalszym ciągu mogła uczestniczyć w finansowanych przez Unię programach w dziedzinie obrony lub programach mających wpływ na kwestie obronne;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

15. apeluje do Komisji i wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel o natychmiastowe i pełne informowanie Parlamentu na wszystkich etapach o zawieranych umowach międzynarodowych lub zmianach do nich, jeżeli umowy takie mają wpływ na kwestie obronne lub dotyczą obrony; uważa, że wkłady finansowe krajów trzecich mają dla Unii ważne skutki budżetowe, gdyż kraje trzecie mogą mieć wpływ na interesy finansowe Unii w sposób znacznie wykraczający poza wielkość ich wkładu, a to poprzez wstrzymanie niezbędnych pozwoleń na wywóz; podkreśla, że jeżeli strony trzecie wnoszą wkład do finansowanych przez Unię programów mających wpływ na kwestie obronne lub dotyczących obrony, Parlament oczekuje, że Komisja i wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel dokonają oceny skutków takiego zaangażowania w odniesieniu do strategicznych kierunków polityki i strategicznych interesów Unii, zanim przedstawią wnioski, a także poinformują Parlament o tej ocenie;

16. podkreśla, że Komisja i coraz liczniejsze państwa członkowskie zobowiązały się do zainicjowania Europejskiej Unii Obrony oraz że w kwestii tej istnieje silne poparcie ze strony obywateli europejskich; podkreśla, że jest to zgodne z żądaniem wysuwany przez obywateli UE i przez Parlament, szczególnie w licznych apelach wyrażonych we wcześniejszych rezolucjach Parlamentu; podkreśla, że ściślejsza integracja europejska w zakresie obrony będzie skutkować większą skutecznością, wyeliminowaniem powielania oraz obniżeniem kosztów; zaznacza jednak, że utworzenie prawdziwej Europejskiej Unii Obrony wymaga nieustannej woli politycznej i determinacji; wzywa państwa członkowskie do zobowiązania się do realizacji wspólnej i niezależnej europejskiej obrony oraz do podniesienia środków w krajowych budżetach przeznaczanych na obronność do co najmniej 2 % PKB w ciągu dziesięciu lat;

17. jest przekonany, że jedynym sposobem, aby zwiększyć zdolność Unii do wypełniania jej zadań wojskowych jest znaczne zwiększenie efektywności w odniesieniu do wszystkich aspektów procesu, który generuje zdolności wojskowe; przypomina, że w porównaniu ze Stanami Zjednoczonymi UE-28 przeznacza 40 % środków na obronę, ale udaje jej się wygenerować tylko 15 % możliwości generowanych przez USA w tym procesie, co uwidacznia bardzo poważny problem w zakresie efektywności;

18. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel i Komisję do zareagowania na apele Parlamentu o białą księgę UE na temat bezpieczeństwa i obrony w kontekście opracowywania następných wieloletnich ram finansowych, do czego wezwano w rezolucjach Parlamentu z dnia 22 i 23 listopada 2016 r. i 16 marca 2017 r.; uważa, że utworzenie Europejskiej Unii Obrony, powiązanie kierunku obranego w strategii Europejskiej Unii Obrony z wkładem UE w rozwój zdolności oraz kształtowanie europejskich ram instytucjonalnych w dziedzinie obrony to elementy wymagające porozumienia międzyinstytucjonalnego; podkreśla, że w ramach kompleksowych i wiarygodnych działań wszystkich zaangażowanych podmiotów możliwe jest zwiększenie zakresu i poprawa skuteczności wydatków na obronność; apeluje, by w ramach tego procesu określić silną rolę również dla takich neutralnych państw jak Austria i Szwecja, bez podawania w wątpliwość neutralności poszczególnych państw członkowskich;

19. podkreśla, że oprócz opisu strategicznego otoczenia i strategicznych ambicji biała księga UE na temat bezpieczeństwa i obrony powinna określić, w odniesieniu do kolejnych wieloletnich ram finansowych, niezbędne i dostępne zdolności oraz braki w zdolnościach w postaci unijnego planu rozwoju zdolności, a także powinien jej towarzyszyć ogólny zarys planowanych działań państw członkowskich i Unii w ramach wieloletnich ram finansowych i w perspektywie długoterminowej;

20. z zadowoleniem przyjmuje okazywaną od niedawna polityczną wolę poprawy skuteczności WPBiO; popiera wszelkie próby zrealizowania pełnego potencjału traktatu z Lizbony dzięki zadbania o sprawną współpracę między państwami członkowskimi i udostępnienie istotnych pod względem operacyjnym zdolności w celu wypełniania zadań określonych w art. 43 ust. 1 TUE, a to poprzez:

- a) pilne uruchomienie funduszu początkowego, jak przewidziano w traktacie, aby umożliwić szybkie rozmieszczanie operacji;
- b) ustanowienie stałej współpracy strukturalnej w odniesieniu do aspektów wojskowych niezbędnych do realizacji zadań w ramach WPBiO, jak trwale połączone jednostki wojskowe;
- c) reformę międzyrządowego wspólnego mechanizmu finansowania ATHENA w celu wdrożenia zasady solidarności między państwami członkowskimi, które mogą wnieść do operacji prowadzonych w ramach WPBiO jedynie wkład finansowy, a państwami, które mogą wnieść tylko wkład w postaci oddziałów wojskowych;
- d) uczynienie reguły, a nie wyjątku z łączenia i wzajemnego wykorzystywania zdolności, a także przejście do realizacji większości z 300 wniosków przedstawionych przez 28 szefów sztabu w 2011 r.;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

- e) wspólne wykorzystywanie zasobów krajowych w odniesieniu do badań naukowych, rozwoju, zamówień, konserwacji i szkoleń;
- f) koordynację krajowego planowania w zakresie obronności (CARDS), tak jak jest to obecnie planowane;
- g) inicjowanie wspólnych zasad certyfikacji wojskowej oraz wspólnej polityki w zakresie bezpieczeństwa dostaw;
- h) egzekwowanie przez Komisję przepisów dotyczących rynku wewnętrznego, zgodnie z przyjętą w 2009 r. dyrektywą w sprawie zamówień publicznych w sektorze obrony, w odniesieniu do projektów dotyczących zamówień publicznych w zakresie obrony narodowej;

21. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by zaproponować ujęcie w następnych wieloletnich ramach finansowych szczegółowego programu badań w dziedzinie obronności, który będzie dysponował odrębnym budżetem i podlegał odrębnym przepisom; podkreśla, że państwa członkowskie powinny udostępnić dodatkowe zasoby na potrzeby tego programu i nie ingerować w istniejące programy ramowe na rzecz finansowania badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji, zgodnie z wnioskiem Parlamentu zawartym w rezolucji z dnia 5 lipca 2017 r.; ponawia swoje wcześniejsze apele do Komisji o zagwarantowanie uczestnictwa Unii w programach badań i rozwoju w dziedzinie obronności, realizowanych przez państwa członkowskie lub w razie potrzeby wspólnie z branżą, zgodnie z art. 185 i 187 TFUE;

22. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego; podkreśla, że każde działanie Unii mające na celu wspieranie, koordynowanie lub uzupełnianie działań państw członkowskich w dziedzinie obrony powinno mieć na celu zapewnianie wkładu w stopniowe określanie wspólnej polityki obronnej, zgodnie m.in. z art. 2 ust. 4 TFUE, a w związku z tym obejmować wspólny rozwój, standaryzację, certyfikację i konserwację w celu realizacji programów współpracy i zapewnienia wyższego stopnia interoperacyjności; wzywa Komisję do jak najszerzego promowania nowego programu rozwoju przemysłu obronnego, a w szczególności do zachęcania małych i średnich przedsiębiorstw do uczestniczenia we wspólnych transgranicznych projektach;

23. uważa, że wywóz przez państwa członkowskie broni, amunicji i związanych z obronnością towarów i usług stanowi integralną część unijnej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony;

24. wzywa Radę do podjęcia konkretnych kroków mających na celu harmonizację i standaryzację europejskich sił zbrojnych, zgodnie z art. 42 ust. 2 TUE, w celu ułatwienia współpracy personelu sił zbrojnych w ramach nowej Europejskiej Unii Obrony, co byłoby krokiem na drodze do stopniowego definiowania wspólnej polityki obronnej UE;

25. podkreśla, że wykorzystanie wszystkich możliwości przewidzianych w traktacie poprawiłoby konkurencyjność i funkcjonowanie przemysłu obronnego na jednolitym rynku poprzez dalsze zacieśnianie współpracy w zakresie obrony dzięki pozytywnym zachętom oraz koncentrowało się na projektach, których państwa członkowskie nie są w stanie realizować, a tym samym ograniczyło niepotrzebne powielanie działań i stanowiło wsparcie na rzecz skuteczniejszego wydawania środków publicznych; uważa, że rezultaty takich strategicznych programów współpracy mają ogromny potencjał, by stanowić technologię podwójnego zastosowania i jako takie przynieść państwom członkowskim dodatkową wartość dodaną; wskazuje na znaczenie rozwoju zdolności europejskich oraz zintegrowanego rynku obronności;

26. wzywa do opracowania precyzyjnych i wiążących wytycznych zapewniających jasno określone ramy prawne na potrzeby uruchomienia i wdrożenia w przyszłości art. 42 ust. 7 TUE;

27. wzywa Komisję, Radę oraz wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do udziału – wraz z Parlamentem – w dialogu międzyinstytucjonalnym na temat stopniowego określania wspólnej polityki obronnej; podkreśla, że w następnych wieloletnich ramach finansowych należy przewidzieć pełnoprawny budżet obronny UE, uwzględniający wszystkie wewnętrzne aspekty WPBiO, oraz że zasady jego wykonania należy opracować na podstawie kompetencji przewidzianych w traktacie z Lizbony; podkreśla potrzebę dokonania przeglądu mechanizmu ATHENA, aby rozszerzyć zakres operacji postrzeganych jako wspólne koszty i zachęcić do udziału w misjach i operacjach prowadzonych w ramach WPBiO;

28. zwraca uwagę, że ów nowy budżet na obronność będzie musiał być finansowany z nowych środków udostępionych w następnych wieloletnich ramach finansowych;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

29. uważa, że podejmowanie decyzji w kwestiach związanych z WPBiO mogłoby być bardziej demokratyczne i przejrzyste; proponuje zatem przekształcenie Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony w pełnoprawną komisję parlamentarną, nadanie jej większych uprawnień kontrolnych w dziedzinie WPBiO oraz umożliwienie jej odgrywania istotnej roli we wdrażaniu tej polityki, roli, która polega w szczególności na kontrolowaniu aktów prawnych związanych z bezpieczeństwem i obroną;

30. wyraża ubolewanie z powodu braku współpracy i wymiany informacji między służbami bezpieczeństwa i służbami wywiadowczymi w Europie; uważa, że ściślejsza współpraca między służbami wywiadowczymi mogłaby pomóc w przeciwdziałaniu terroryzmowi; w związku z tym wzywa do utworzenia prawdziwego europejskiego systemu wywiadowczego;

Staća współpraca strukturalna

31. z zadowoleniem przyjmuje notyfikację w sprawie stałej współpracy strukturalnej oraz jej planowane podjęcie w oparciu o gotowość państw członkowskich do podejmowania wiążących zobowiązań w ramach struktury WPBiO, a tym samym wdrożenia ambitnej i integracyjnej stałej współpracy strukturalnej oraz wzywa do jej szybkiego ustanowienia przez Radę; podkreśla, że integracyjny charakter uczestnictwa nie może wpływać negatywnie na pełne zaangażowanie w WPBiO ani na wysoki poziom ambicji uczestniczących państw członkowskich; zwraca uwagę na konieczność określenia jasnych kryteriów uczestnictwa, a jednocześnie pozostawienia innym państwom członkowskim możliwości przyłączenia się na późniejszym etapie; uważa, że działania w ramach stałej współpracy strukturalnej powinny być zawsze w pełni zgodne z WPBiO;

32. podkreśla, że stała współpraca strukturalna powinna rozwijać się w oparciu o ramy UE oraz że powinna korzystać ze skutecznego wsparcia ze strony Unii, przy pełnym poszanowaniu kompetencji państw członkowskich w dziedzinie obrony; ponawia wezwanie do przekazania odpowiednich środków finansowych z budżetu Unii na potrzeby stałej współpracy strukturalnej; uważa, że uczestnictwo we wszystkich agencjach i organach Unii, objętych zakresem WPBiO, w tym w Europejskim Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony, powinno stanowić wymóg w ramach stałej współpracy strukturalnej; ponownie apeluje o uznanie systemu grup bojowych UE za wspólne koszty ponoszone w ramach zmienionego mechanizmu ATHENA;

33. podkreśla, że należy uprościć procedury administracyjne, które niepotrzebnie hamują formowanie sił na potrzeby misji WPBiO i transgraniczne przerzucanie sił szybkiego reagowania w obrębie UE; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia ogólnounijnego systemu koordynowania szybkiego przerzucania personelu, sprzętu i zaopatrzenia sił obrony do celów WPBiO w przypadku zastosowania klauzuli solidarności oraz w przypadku zobowiązania wszystkich państw członkowskich do udzielenia pomocy i wsparcia przy zastosowaniu wszelkich dostępnych im środków, zgodnie z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat w sprawie poprawy mobilności wojskowej; apeluje do Komisji o przedstawienie Parlamentowi i państwom członkowskim do marca 2018 r. przekonującego planu działania, który byłby w pełni spójny z działaniami podejmowanymi obecnie w obrębie NATO;

34. domaga się ustanowienia w ramach stałej współpracy strukturalnej na poziomie UE w pełni operacyjnego strategicznego sztabu cywilno-wojskowego, który obejmowałby istniejącą Komórkę Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych, Komórkę Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych oraz Dyрекcję ds. Zarządzania Kryzysowego i Planowania, a także udostępnienia platformy na potrzeby zintegrowanego wsparcia operacyjnego w ramach całego cyklu planowania, czyli od wstępnej koncepcji politycznej po szczegółowe plany;

35. zachęca państwa członkowskie uczestniczące w stałej współpracy strukturalnej do utworzenia stałych „zintegrowanych sił europejskich”, złożonych z oddziałów ich armii krajowych, oraz do udostępnienia ich Unii na potrzeby realizacji WPBiO, jak przewidziano w art. 42 ust. 3 TUE;

36. uważa, że wspólna polityka w zakresie cyberobrony powinna być jednym z pierwszych elementów składowych Europejskiej Unii Obrony; zachęca wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do opracowania propozycji dotyczących powołania – w ramach stałej współpracy strukturalnej – unijnej jednostki ds. cyberobrony;

Dyrekcja Generalna ds. Obrony

37. wzywa do oceny, w ścisłej koordynacji z wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, możliwości utworzenia w Komisji dyrekcji generalnej ds. obrony, która kierowałaby działaniami Unii w zakresie wspierania, koordynowania lub uzupełniania działań państw członkowskich w celu stopniowego określania wspólnej polityki obronnej, jak przewidziano w art. 2 TFUE;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

38. uważa, że proponowana dyrekcja generalna ds. obrony powinna odpowiadać za zapewnienie otwartych granic na potrzeby swobodnego przemieszczania wojsk i sprzętu, co stanowi niezbędny warunek zagwarantowania odpowiedniego stopnia autonomii strategicznej, interoperacyjności, bezpieczeństwa dostaw, normalizacji i certyfikacji wojskowej, wymaganych z myślą o wkładzie UE w programy w ramach WPBiO i stałej współpracy strukturalnej, finansowanych przez UE badaniach w dziedzinie obronności, strategicznej autonomii UE, konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego, w tym MŚP i spółek o średniej kapitalizacji tworzących europejski łańcuch dostaw w sektorze obronności, a także z myślą o uzgodnieniach międzyinstytucjonalnych w dziedzinie obrony, w tym o białej księdze UE na temat bezpieczeństwa i obrony; podkreśla, że proponowana dyrekcja generalna ds. obrony powinna przyczynić się do lepszej koordynacji zadań między różnymi podmiotami, aby zapewnić wyższy stopień spójności polityki;

39. podkreśla, że proponowana dyrekcja generalna ds. obrony powinna pracować w porozumieniu z Europejską Agencją Obrony (EDA); uważa, że EDA powinna pełnić funkcję agencji wykonawczej na potrzeby działań Unii w ramach europejskiej polityki w zakresie zdolności i uzbrojenia w przypadkach przewidzianych w traktacie z Lizbony; ponawia wezwanie skierowane do Rady o zadbanie o to, by wydatki administracyjne i operacyjne EDA były finansowane z budżetu Unii; zwraca uwagę, że w związku z coraz licześniejszymi nowymi zadaniami EDA i jej poszerzonym zakresem odpowiedzialności należy podwyższyć udostępniane tej agencji środki budżetowe, a jednocześnie podkreśla, że ewentualne utworzenie dykcji generalnej ds. obrony oraz wznowienie wysiłków na rzecz uczynienia WPBiO skuteczniejszą nie powinno prowadzić do przekierowywania zasobów na tworzenie struktur biurokratycznych i powielanie już istniejących struktur;

Skoordynowany przegląd strategiczny i skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności

40. z zadowoleniem przyjmuje strategiczny przegląd planu rozwoju zdolności UE, którego zakończenie zaplanowano na wiosnę 2018 r.; podkreśla, że plan ten umożliwi zacieśnianie współpracy między państwami członkowskimi w zakresie uzupełniania – w ramach EDA – braków w zdolnościach;

41. przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie procesu skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności; uważa, że skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności powinien skutecznie ułatwić standaryzację i harmonizację inwestycji i zdolności krajowych sił zbrojnych, a także zagwarantować autonomię i spójność strategiczną i operacyjną Unii oraz umożliwić państwom członkowskim wspólne inwestowanie w obronność z lepszym skutkiem; przyjmuje z zadowoleniem propozycję zainicjowania procesu próbnego w 2017 r.;

42. zachęca państwa członkowskie do zbadania możliwości wspólnego udzielania zamówień na zasoby obronne;

43. podkreśla, że skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności powinien opierać się na białej księdze UE na temat bezpieczeństwa i obronności oraz na planie rozwoju zdolności, a także powinien uwzględniać pełen zakres zdolności związanych z WPBiO, w szczególności zdolności państw członkowskich uczestniczących w stałej współpracy strukturalnej; uważa, że skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności powinien skutkować zestawem konkretnych wniosków w celu uzupełnienia braków i określenia, w jakich obszarach odpowiednie byłyby działania Unii, co należy uwzględnić w planowaniu budżetu UE na kolejny rok; podkreśla potrzebę współpracy Komisji i EDA w opracowywaniu rocznych programów prac w segmentach proponowanego Europejskiego Funduszu Obronnego, dotyczących zdolności i badań; zwraca uwagę, że EDA powinna mieć wyraźną rolę nie tylko na etapie opracowywania programu, ale również w zarządzaniu projektami finansowanymi w ramach pionu w zakresie zdolności;

44. podkreśla potrzebę ścisłej koordynacji wszystkich działań w ramach WPBiO, dotyczących w szczególności skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności, stałej współpracy strukturalnej i Europejskiego Funduszu Obronnego;

45. uważa, że Komisja powinna przyjąć wyniki skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności oraz zainicjować porozumienie międzyinstytucjonalne ustanawiające zakres i finansowanie dalszych działań Unii; uważa, że w oparciu o porozumienie międzyinstytucjonalne Rada i Komisja powinny podjąć konieczne decyzje w ramach swoich kompetencji w celu zatwierdzenia takich działań; apeluje o współpracę międzyparlamentarną w dziedzinie obronności w celu dokonania rewizji skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności oraz regularnego budowania zdolności obronnych w późniejszym okresie;

Misje i operacje w dziedzinie WPBiO

46. dziękuje ponad sześciu tysiącom kobiet i mężczyzn za ich dobrą i oddaną służbę w ramach unijnych misji cywilnych i wojskowych na trzech kontynentach; ceni te misje jako wspólny wkład Europy w pokój i stabilizację na świecie; ubolewa jednak, że skuteczności tych misji wciąż mogą zagrażać niedociągnięcia strukturalne, nierówne wkłady państw członkowskich i niedopasowanie do środowiska operacyjnego, a w sposób szczególny ubolewa z powodu ograniczeń mandatu misji prowadzonych w ramach WPBiO; w związku z tym wskazuje na potrzebę zapewnienia rzeczywistej skuteczności, co jest możliwe jedynie w przypadku udostępnienia odpowiedniego sprzętu wojskowego, a także wzywa Radę i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do wykorzystania w tym celu możliwości przewidzianych w art. 41

Środa, 13 grudnia 2017 r.

ust. 2 TUE; przyjmuje z zadowoleniem, że państwa członkowskie zwiększają wydatki na obronę, przeznaczone na wsparcie członków naszych służb; jest zdania, że tendencję tę należy utrzymać i wzmocnić oraz objąć ją koordynacją na szczeblu europejskim; domaga się podjęcia skutecznych działań służących zagwarantowaniu, że wyciągnięte wnioski i osobiste doświadczenia zebrane w czasie misji w ramach WPBiO zostaną ocenione i uwzględnione podczas przygotowywania takich misji w przyszłości;

47. przyjmuje z zadowoleniem, że wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel przedstawiła pierwsze roczne sprawozdanie na temat WPBiO; uważa jednak, że sprawozdanie to nie powinno mieć charakteru wyłącznie ilościowego ani prezentować osiągnięć za pomocą danych statystycznych i szczegółowych informacji, ale że powinno w przyszłości koncentrować się na ocenie politycznego oddziaływania działań prowadzonych w ramach WPBiO na poprawę bezpieczeństwa naszych obywateli;

48. apeluje do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel, Komisji i państw członkowskich o ukierunkowywanie misji i operacji w ramach WPBiO w większym stopniu na priorytety globalnej strategii UE oraz o lepsze dostosowywanie ich do warunków lokalnych i regionalnych;

49. wierzy w potrzebę zapewnienia w dalszym ciągu wkładu w proces zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom, a także w potrzebę udzielania pomocy na rzecz odbudowy i stabilizacji Iraku; z zadowoleniem przyjmuje najnowszą decyzję Rady dotyczącą rozpoczęcia nowej cywilnej misji w ramach WPBiO w celu wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa w Iraku oraz oczekuje, że UE podejmie się roli międzynarodowego pioniera w tej dziedzinie, która obejmuje również zwalczanie terroryzmu i odbudowę cywilną; apeluje do UE o zadbanie tym razem o lepszą koordynację wśród uczestniczących państw członkowskich, a także z podmiotami regionalnymi i lokalnymi;

50. z zadowoleniem przyjmuje działania podejmowane w ramach operacji EUNAVFOR MED oraz zwraca się do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i państw członkowskich o zwiększenie wsparcia dla lokalnych podmiotów działających w dziedzinie bezpieczeństwa na południowych wybrzeżach Morza Śródziemnego;

51. oczekuje od wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i Rady, że misja pomocy granicznej Unii Europejskiej w Libii (EUBAM) zostanie wznowiona przy okazji odnowienia mandatu w zakresie nawiązywania kontaktów z lokalnymi podmiotami działającymi w sferze bezpieczeństwa u południowych granic Libii; apeluje do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i państw członkowskich o przedstawienie nowych koncepcji w zakresie bezpieczeństwa w regionie Sahelu i włączenia tego regionu do misji EUBAM w ramach kompleksowego i zintegrowanego podejścia oraz wsparcia inicjatywy niemiecko-francuskiej; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z dnia 4 sierpnia 2017 r. w sprawie działania stabilizacyjnego Unii Europejskiej w malijskich regionach Mopti i Segou; w związku z tym wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do poinformowania Parlamentu, w jaki sposób działanie to wkomponowuje się w misję i operacje prowadzone w tym regionie w ramach WPBiO;

52. wyraża zadowolenie z powodu udanej operacji Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie (EUFOR ALTHEA), zakończonej pod względem wojskowym; wyraża jednak zaniepokojenie, że nie osiągnięto jeszcze końcowego etapu politycznego;

53. przyjmuje z zadowoleniem niedawne utworzenie Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych, instytucji będącej załącznikiem stałego sztabu operacyjnego UE, czego Parlament domagał się w swojej rezolucji z dnia 12 września 2013 r., gdyż jest to wstępny warunek skutecznego planowania wspólnych operacji, dowodzenia nimi i kontrolowania ich; wzywa państwa członkowskie do obsadzenia tej instytucji odpowiednim personelem, aby zapewnić jej prawidłowe funkcjonowanie oraz powierzyć jej zadanie planowania wojskowych operacji wykonawczych w ramach WPBiO, a także zadanie dowodzenia takimi operacjami, jak na przykład w przypadku operacji EUFOR ALTHEA;

54. uważa, że w konsekwencji ogłoszenia przez Zjednoczone Królestwo wystąpienia z Unii należy dokonać przeglądu opcji dowodzenia operacją Atalanta w Somalii, prowadzoną przez siły morskie dowodzone przez UE (EUNAVFOR); podkreśla sukces tej operacji, dzięki której od 2014 r. żaden statek nie został zaatakowany przez piratów; z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie tej operacji do 2018 r.;

55. zwraca uwagę, że obsadzonych jest jedynie 75 % stanowisk na misjach cywilnych w ramach WPBiO; w związku z tym ubolewa, że regulamin pracowniczy UE, który zapewniłby pracownikom misji lepsze warunki i lepszą ochronę, nie ma zastosowania do personelu zatrudnionego w ramach misji, choć są one finansowane z budżetu Unii; wyraża przekonanie, że obniża to skuteczność tych misji; wzywa państwa członkowskie do zadbania o niezwłoczne obsadzenie wszystkich wolnych stanowisk w ramach wszystkich misji;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

56. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia strategii politycznej UE w dziedzinie szkoleń na potrzeby WPBiO, a także z zadowoleniem przyjmuje ważną rolę Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony jako centralnego ośrodka szkoleniowego usytuowanego w strukturach WPBiO; apeluje do państw członkowskich o udostępnienie kolegium odpowiednich zasobów finansowych, kadrowych i infrastrukturalnych;

57. ubolewa, że państwa członkowskie nie udostępniają szybko personelu niezbędnego do przeprowadzenia etapów przygotowawczych i organizacyjnych misji cywilnych w ramach WPBiO; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście wniosek opracowany wspólnie przez ESDZ i służby Komisji, dotyczący wielopoziomowego podejścia, w celu przyspieszenia wdrażania misji cywilnych w ramach WPBiO;

58. zachęca do dalszych wysiłków na rzecz przyspieszenia procedur udostępniania środków finansowych na misje cywilne i cywilno-wojskowe, a także na rzecz uproszczenia procedur decyzyjnych i wdrażania; w tym kontekście jest zdania, że posługując się aktami delegowanymi na podstawie art. 210 rozporządzenia finansowego, Komisja powinna wprowadzić specjalne zasady udzielania zamówień w odniesieniu do środków zarządzania kryzysowego w ramach WPBiO w celu ułatwienia szybkiego i elastycznego prowadzenia operacji;

59. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie w 2016 r. platformy wsparcia misji; ubolewa nad jej ograniczonym rozmiarem i zakresem oraz ponownie wzywa do poczynienia dalszych postępów na rzecz centrum wspólnych usług, co przyniosłoby dodatkowe korzyści pod względem efektywności dzięki utworzeniu centralnego punktu koordynacji wszystkich usług wsparcia misji;

60. wzywa ESDZ i Radę do wzmocnienia podejmowanych wysiłków w celu zwiększenia bezpieczeństwa cybernetycznego, w szczególności w przypadku misji w ramach WPBiO, m.in. przez podejmowanie działań na szczeblu UE i państw członkowskich w celu łagodzenia zagrożeń dla WPBiO, np. poprzez budowanie odporności dzięki edukacji, szkoleniom i ćwiczeniom oraz poprzez upowszechnienie edukacji w zakresie cyberobrony w UE i programów szkoleniowych w tej dziedzinie;

61. uważa, że UE i państwa członkowskie stoją w obliczu bezprecedensowego zagrożenia w formie ataków cybernetycznych prowadzonych przez podmioty państwowe, a także cyberprzestępczości i terroryzmu; jest zdania, że charakter ataków cybernetycznych sprawia, że stanowią one zagrożenie wymagające reakcji na szczeblu UE; zachęca państwa członkowskie do udzielania sobie nawzajem pomocy na wypadek ataku cybernetycznego przeprowadzonego przeciwko jednemu z nich;

62. wzywa państwa członkowskie do zastosowania pełnego podziału obciążenia w ramach misji wojskowych w ramach WPBiO poprzez stopniowe zwiększanie puli środków finansowych aż do osiągnięcia wspólnego finansowania, co powinno umożliwić większej liczbie państw członkowskich oferowanie swoich zdolności i sił lub tylko środków finansowych oraz zachęcać je do tego; podkreśla znaczenie przeglądu mechanizmu ATHENA w tym względzie oraz objęcia nim wszystkich kosztów związanych z finansowaniem operacji wojskowych w ramach WPBiO;

63. wzywa Radę do podjęcia działań zgodnie z art. 41 ust. 3 TUE i do niezwłocznego przyjęcia decyzji w sprawie ustanowienia funduszu początkowego w celu natychmiastowego finansowania początkowych etapów operacji wojskowych w odniesieniu do zadań, o których mowa w art. 42 ust. 1 i art. 43 TUE; apeluje do Rady o rozwiązanie obecnych problemów z finansowaniem misji hybrydowych; wzywa do większej elastyczności przepisów finansowych UE, by wesprzeć jej zdolność do reagowania na kryzysy, oraz do wdrożenia obowiązujących postanowień traktatu lizbońskiego;

Współpraca UE-NATO

64. uważa, że w obecnej sytuacji strategiczne partnerstwo między UE a NATO ma fundamentalne znaczenie, jeżeli chodzi o stawienie czoła wyzwaniom w dziedzinie bezpieczeństwa, przed jakimi stoją Unia i kraje w jej sąsiedztwie; uważa, że wspólna deklaracja UE-NATO i wynikające z niej działania mogą przenieść współpracę i komplementarność na wyższy poziom oraz oznaczać nową i istotną fazę strategicznego partnerstwa; z zadowoleniem przyjmuje wspólny pakiet 42 wniosków, spośród których aż 10 ma na celu wzmocnienie odporności na zagrożenia hybrydowe, a cały pakiet – wzmocnienie zarówno współpracy, jak i koordynacji między obydwoma organizacjami; zwraca uwagę, że prace te będą kontynuowane w duchu pełnej otwartości i przejrzystości oraz przy pełnym poszanowaniu autonomii decyzyjnej i procedur obydwu organizacji, a ich podstawą będzie zasada włączenia i wzajemności bez uszczerbku dla specyficznego charakteru polityki poszczególnych państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; wyraża uznanie dla współpracy podejmowanej z myślą o przeciwdziałaniu zagrożeniom cybernetycznym, rozwijaniu strategicznej komunikacji oraz koordynowaniu działań na morzu i wspólnych ćwiczeń, a także zwraca uwagę na znakomitą współpracę i komplementarność w ramach unijnej operacji Sophia i natowskiej operacji Sea Guardian; wyraża zadowolenie z powodu opublikowania w czerwcu 2017 r. pierwszego wspólnego sprawozdania obydwu organizacji z wykonania, a także z powodu postępów poczynionych w związku z wdrażaniem wspólnego pakietu wniosków i apeluje o dalsze postępy; podkreśla pełne zaangażowanie UE na rzecz transatlantyckiej wspólnoty wspólnych wartości i interesów;

Środa, 13 grudnia 2017 r.

65. zauważa, że silniejsza UE i silniejsze NATO wzmacniają się wzajemnie; uważa, że państwa członkowskie muszą zintensyfikować swoje działania w ramach Europejskiej Unii Obrony oraz jako niezależne podmioty zapewniające bezpieczeństwo w skali regionu, a w stosownych przypadkach w ramach swojej komplementarnej roli pełnionej w obrębie NATO; zwraca uwagę, że zgodnie ze swoją globalną strategią UE musi wносить wkład w reagowanie na zewnętrzne konflikty i kryzysy, budowanie zdolności partnerów oraz ochronę Unii i jej obywateli; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podejmowane z myślą o wdrożeniu globalnej strategii UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, zacieśnieniu stosunków między UE a NATO oraz umożliwieniu państwom członkowskim UE angażowania się w badania nad obronnością i wspólnego rozwijania zdolności obronnych; jest zdania, że bezpieczeństwo i ochrona Europy w coraz większym stopniu będą zależeć od tych dwóch organizacji działających w obrębie przyznanych im kompetencji; apeluje o podjęcie wysiłków na rzecz poprawy współpracy w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, w tym również za pośrednictwem Europejskiego Centrum ds. Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych, oraz w zakresie wymiany informacji i danych wywiadowczych;

66. podkreśla znaczenie współpracy i integracji w dziedzinie cyberbezpieczeństwa nie tylko między państwami członkowskimi, kluczowymi partnerami i NATO, ale również między różnymi podmiotami społecznymi;

Partnerstwo w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony

67. podkreśla, że partnerstwo i współpraca z krajami podzielającymi wartości UE przyczyniają się do skuteczności i siły oddziaływania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony; w tym kontekście wyraża zadowolenie z wkładu Albanii, Australii, Kanady, Chile, Kolumbii, Gruzji, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Mołdawii, Czarnogóry, Nowej Zelandii, Norwegii, Serbii, Szwajcarii, Turcji, Ukrainy i Stanów Zjednoczonych;

68. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie przez UE i Stany Zjednoczone w dniu 7 grudnia 2016 r. Umowy nabycia i usług wzajemnych; apeluje do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel o poinformowanie Parlamentu, w jaki sposób umowa ta poprawiła warunki i ochronę pracowników podczas misji w ramach WPBiO;

69. zwraca się do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i państw członkowskich o powołanie attaché wojskowych UE w delegaturach UE, aby w ten sposób przyczynić się do realizacji strategicznych celów Unii;

70. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący przeglądu instrumentu na rzecz przyczyniania się do stabilności i pokoju z myślą o wspieraniu działań podejmowanych w ramach inicjatywy w zakresie budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, która umożliwi UE finansowanie budowania zdolności i odporności w krajach partnerskich oraz wzmocnienie zdolności tych krajów; zachęca ESDZ i Komisję do niezwłocznego wdrożenia inicjatywy w zakresie budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, do poprawy skuteczności i zrównoważoności misji w ramach WPBiO oraz do postępowania w oparciu o elastyczniejsze i bardziej zintegrowane podejście umożliwiające UE wykorzystanie efektów synergii współdziałania cywilno-wojskowego;

o

o o

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu NATO, agencjom Unii Europejskiej działającym w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, bezpieczeństwa i obrony, a także rządów i parlamentom narodowym państw członkowskich.